

Gedichten

1.

De tijd sterft niet
Mijn tijd is nu verleden tijd
Kijk af en toe eens om
Huil niet, maar lach
want de tijd is al zo kort

2.

De strijd is gestreden
jouw pijn is voorbij
Ik probeerde te helpen
maar stond er zo machteloos bij
Je vechtlust was enorm
je werd alleen zo moe
Onze liefde is voor eeuwig
in mijn hart neem ik je overal mee naar toe

3.

Ik lig alleen maar stil
Ik weet alleen het licht
van wonder boven wonder
Ik weet alleen maar alles
wat ik weten wil

4.

Vele fijne herinneringen
verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden
maar voor altijd in ons hart

5.

Je moeder blijft je moeder
zo eigen en vertrouwd.
Je wilt haar niet graag missen
omdat je van haar houdt.
Maar eens dan komt de dag
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan.

6.

Mijn tranen vallen op jouw koude handen
wanneer ik naar je kijk.
Telkens denk ik aan die handen
nooit meer binnen . . . handbereik.
Dag lieve . . .

7.

Opgewekt en zorgzaam,
nooit klagend,
altijd stil dragend.
Moedig ging je door, steeds weer,
tot op het laatste moment,
je kon niet meer.

8.

We came to this world crying
with everybody around is smiling.
We leave this world smiling
with everybody around us crying.

9.

Bram Vermeulen - Een steen

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet tegen
Het water vindt er altijd een weg omheen
Misschien eens gevuld door sneeuw en regen
Neemt de rivier mijn kiezel met zich mee
Om 'm dan glad en rond gesleten
te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten
Ik lever het bewijs van mijn bestaan
Omdat door het verleggen van die ene steen
De stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan

10.

Een reiziger, die de avonturen
niet uit de weg ging
en daardoor de jongen bleef
die hij altijd was.

11.

Ik had het leven lief
De mensen en de dieren
De zeeën en rivieren
De bergen en de dalen
De warme zonnestralen
En valt het doek dan dicht
Nog even op het leven
Een laatste glas geheven
Ik had het leven lief

12.

En nu ik dood ga
treur dan niet
ik ben niet echt dood
moet je weten.
't Is maar stof dat ik achterliet
Dood ben ik pas
Als iedereen mij is vergeten.

Bram Vermeulen

13.

Onze weg voert niet over zacht gras,
maar over een bospad vol stenen.
Maar hij voert omhoog,
Voorwaarts naar de zon.

14.

If tears could build a stairway
And memories a lane
I'd walk right up to heaven
And bring you home again

(NL-versie: 63)

15.

Langzaam zie ik hen gaan
die ik nog bij mij had.
De bocht om van het pad
van goud doorschenen stof
Dan wordt het in het hof
nog stiller dan voorheen.
De liefsten – één voor één.

Ida Gerhardt

16.

Ik ben in jou: de liefde
Ik ben voor jou: de ander
Jij bent voor mij: de aarde
die ik liefheb
Als geen ander

17.

Misschien is liefde voor een deel:
Leren loslaten,
Weten wanneer het tijd is.

18.

Afscheid te nemen
Je niet door gevoelens laten belemmeren
om dat te doen
wat waarschijnlijk op de lange duur
het beste is
voor degenen die ons lief zijn.

19.

En nu nog maar alleen
het lichaam los te laten
de liefste en de kinderen te laten gaan
alleen nog maar het sterke licht
het rode, zuivere van de late zon
te zien, te volgen, en de weg te gaan.
Het werd, het was, het is gedaan.

M. Vasalis

20.

Zijn werk, zijn kracht,
zijn interesse voor het leven,
zijn moed zo sterk,
hij heeft er alles voor gegeven.

21.

Als je ouder wordt en niet meer weet waar je bent
Als je mensen ziet maar ze niet echt meer herkent
Als je toch blijft strijden om bij ons te blijven
Dan hopen wij dat je nu de rust is gegeven.

22.

De gloed van de avond,
het zonlicht verdwijnt,
wij lopen nu allen
in jouw licht dat schijnt.

18

23.

Elk afscheid is de geboorte
van een herinnering.

24.

Stil ben je van ons heengegaan
Je hebt altijd voor ons klaargestaan
Geborgenheid en liefde heb je gegeven
Zo was jij jouw hele leven.
Je was een schat voor ons allen
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen

25.

Denk niet: het is maar om het even
dat je dit leven, leven mag
Leef het leven door te leven
Geniet van het leven, iedere dag.

26.

Strooi uit mijn as
voor alle winden,
dat wat mijn lichaam was
de weg kan vinden
naar alles wat het eens beminde,
naar de wolken en de zee
en zich daarmee verbinden

27.

Als leven lijden wordt
is sterven een gewin.

28.

Sterven in vrede is met een gerust hart je ogen sluiten.

29.

Als je geen dromen meer hebt
en geen speelse gedachten,
is je leven voorbij.

30.

Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
Moegestreden, maar omringd door onze liefde,
ben je moedig en dapper van ons heengegaan.

31.

Ze zijn ons maar geleend
de mensen en de dingen.
Wat blijft zijn de mooie herinneringen.

32.

Zijn ogen, oren en hart
waren dag en nacht, jaar na jaar,
gericht op het geluk van anderen.

33.

Ik zit en ik dacht
Ik zit en ik wacht
Nu ben ik het wachten moe
En sluit met een glimlach mijn ogen.

34.

Maar de herinnering is warm,
want sterft een mens,
gedachtenis blijft leven
in ons, altijd.

35.

Nu pa er niet meer is
resteert alleen de herinnering
maar die is zo geweldig dat hij daarin
voor ons blijft leven.

36.

Zoveel gedaan
Zoveel gegeven
Zoveel gekregen
Een bijzondere vrouw . . .

37.

Hij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad
Nog zoveel te doen
Zoveel te geven
Nog niet klaar
in dit leven . . .

38.

Leef met de gedachte
dat het begin geen einde is,
maar het einde
het begin van alles is.

Michaela Esseveld - Bax

39.

Wij hebben een bijzondere man verloren.
Met al zijn kennis, liefde, humor, interesse en hulpvaardigheid heeft hij ons verlaten.

40.

Hij hield van het leven
Ondeugd was zijn grootste deugd
Zijn levenslust eindeloos.

41.

Hij was voor ons
een kameraad en echtgenoot
een vriend en vader
een speelmakker en opa
maar bovenal een mooi en integer mens.

20

42.

Jij gaf me jouw liefde, bezorgdheid en trouw
Ik heb genoten van alle jaren met jou.
Ik weet dat het jou ook goed heeft gedaan
Ik zal je enorm missen bij het verder gaan.

43.

Heel bijzonder, heel gewoon
Gewoon een heel bijzondere vrouw.

44.

De zon in het oosten gerezen,
daalt in het westen neer.
Er valt geen scheiding te vrezen
de zon keert altijd weer.
Als onder de sterren in het westen
ons leven is volbracht,
zegt ook het land in het oosten
zijn kinderen goedenacht.

45.

Een weg gaat altijd ergens naar toe,
zelfs een doodlopende weg.
En bij het laatste karrenspoor
eindigt de wereld nog niet.

46.

Belangrijk is niet de weg die je gaat
maar het spoor dat je achter laat.

47.

Je was een man van weinig woorden.
Duidelijk herkenbaar voor degene die bij je hoorden.
Een man, vader en opa waarop je kon bouwen,
met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dát bepaalde in alles jouw gezicht.

48.

Zo bescheiden als je hebt geleefd
zo bescheiden ben je ook gestorven.

49.

Wie voor zichzelf leeft, leeft maar half;
zij leefde voor anderen.

50.

Naar menselijke maat te kort,
de jaren van haar leven,
maar wat heeft zij in weinig tijd
ons mateloos veel gegeven.

51.

Het zijn kleine dingen die ik achterlaat voor mijn liefsten.
Grote dingen zijn voor iedereen.

52.

Er is een vaste wet in ons leven
Als de ene deur voor ons sluit,
gaat een andere open.

53.

Als ik doodga, hoop ik
dat jij erbij bent
dat ik je aankijk
dat jij naar mij kijkt
dat ik jouw hand nog voelen kan.
Dan zal ik rustig doodgaan
Dan hoeft niemand verdrietig te zijn
Dan ben ik gelukkig.

54.

Mijn avond gaat vallen, het wordt kil om mij heen.
Straks moet ik vallen en laat jullie alleen.
Vergeving voor fouten en voor wat is misgegaan
Maar kom in mijn nacht dicht om mij staan.
De tranen in mijn ogen doen niet zo zeer
wanneer jullie mij troosten voor de laatste keer.

55.

Verlies was er al voor het einde
De rouw al voor het afscheid kwam,
Toen die ellendige verwarring
bezit van jouw gedachten nam.
Wij voelden mee, jouw stil verdriet
Nu rouwen wij, maar treuren niet.

56.

't Liefste wat ik heb bezeten,
jaren de spil van mijn bestaan.
Vraag mij niet dit te vergeten
en gewoon weer door te gaan.

57.

De mensen van voorbij
Zij worden niet vergeten
De mensen van voorbij
Zijn in een ander weten.
Bij God mogen zij wonen
Daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
Zijn in 't licht, zijn vrij.

58.

Hoe nutteloos is het zoeken naar een zin
Naar een zin die omschrijft wat wij nu voelen.
Woorden zeggen niet wat wij bedoelen
Bij zoiets zwaars als dit begin.

59.

Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet zij redt het niet.
Je streelt haar wang, je ziet haar ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen haar leven
maar ook haar lijden overnam.

60.

Wij vermoeden dat het daar fijn is.
En als wij ongelijk hebben
dan weten wij zeker dat jij
er voor zorgt dat het er fijn wordt.

61.

Voorgoed uit ons midden
Voor altijd in ons hart.

62.

De wil was er nog, de kracht niet meer.

63.

Als tranen een trap konden bouwen
en herinneringen een brug
Dan klommen wij hoog naar de hemel
en namen wij je mee terug.

(EN-versie: 14)

64.

Ik heb een gezicht van het verleden
en een gezicht van de toekomst.
En elke keer als ik in de spiegel kijk
schemert het gezicht van de toekomst.

65.

Als ik geroepen word om te gaan
laat mij dan nog even blijven staan.
Om nog éénmaal te kijken en te luisteren
naar wat ik zo intens heb liefgehad.

66.

Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Flink was jij je hele leven,
moedig ben je tot het einde gebleven.
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
maar afscheid nemen van jou doet zo'n pijn.

23

67.

Ik denk aan jou terug in de stralende zon,
hoe het was toen je alles nog kon.
Een geest zo sterk als een beer,
een lichaam uiteindelijk toch te teer.
Een vrijheid niet te evenaren,
een wilskracht niet te bedaren.
een vechtlust niet te temmen.

68.

Het laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand.
Voor wie het aangaat is 't niet erg.
Zij heeft zich moegestreden.

69.

Achter de heuvels ligt een land
waar alle mensen zingen.
Je kan daar echter, naar men zegt,
niet zomaar binnendringen.
Men wordt er opgenomen in 't licht
met liefdevolle handen,
het is dan ook het zonnigste land
van alle zonnige landen.

70.

En telkens zullen wij je tegenkomen.
Zeg nooit: het is voorbij.
Slechts jouw lichaam werd ons ontnomen,
niet wie je was en wat je zei.

71.

Iedere moeder is uniek:
Zij was dat ook. . . heel speciaal.

72.

Laat het verleden los,
droom niet over de toekomst,
hecht niet aan het moment.
Steek over naar de andere kant van de rivier
waar leven en dood niet langer bestaan.

24

73.

Als je je voet op de andere oever zet
En het blijkt de hemel te zijn
Als je dan door een hand wordt aangeraakt
En het blijkt een bekende hand te zijn
Als je dan muziek hoort
en het blijkt bevrijding te zijn
Dan ben je niet heengegaan
maar naar huis gegaan.

74.

Je zag ons niet meer
maar wij zagen jou
Je voelde ons niet meer
maar wij voelden jou
Hoe jij zo mooi
bij ons lag
Vergeten wij nooit
al was het slechts één dag.

75.

Je was zo moe, je hebt je strijd gestreden.
Al jouw zorgen en verdriet behoren nu tot het verleden.

76.

Waarom al dat vechten?
Waarom al die pijn?
Je wilde hier niet weg,
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog graag verder,
maar verloor dit gevecht.

77.

Het leven is als een bloem
Op het eind gaat hij verwelken
De herinnering aan de mooie bloem blijft
En het zaadje dat door de wind wordt meegenomen,
zorgt dat de bloem elders weer tot leven komt.

78.

Langzaam vervagen herinneringen,
gleden gedachten weg
en nam je afscheid van ons
Nu nemen wij afscheid van jou.

79.

En nu is het einde in zicht
Nu ben ik bang, hoe zal het zijn?
Nu word ik bescheiden en zo klein
Blijft het donker of wordt het licht?
Toen hoorde ik een stem:
"Oh mens, ik ben je immers voorgegaan
Je komt daar niet alleen te staan
bij het overschrijden van die grens."

80.

Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van de kracht
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
Heb je ons door jouw steun en geloof
een mooie nalatenschap gegeven.

81.

Kussen is het eerste tere spel
waar we 't grote leven mee begroeten.
Kussen is het allerlaatste vaarwel
van de mensen als ze sterven moeten.

Alice Cahon

82.

Een mengeling van pijn en tranen
Slechts af en toe een sprankje hoop
Gedreven door een sterke wilskracht
terwijl het onheil nader sloop.
Jouw gedachtenis zal altijd blijven
Te vroeg ben je van ons heengegaan
We houden van je en zijn je dankbaar
voor alles wat je hebt gedaan.

83.

We hielden innig van je
Echtheid en waarheid
Mens zonder franje
Ondanks alles ben je
op zo'n verlies nooit voorbereid

84.

Midden in 't leven
Nog zoveel te geven
Ideeën en plannen te over
In één keer voorbij
Voor ons was je een kei
Enig in zijn soort
We zetten ons leven
in jouw gedachten voort.

85.

We staan niet altijd stil
bij het woord "samen"
Maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is

86.

Soms horen mensen duidelijk bij elkander
je kunt het zien - die twee, dat is een paar
De één is wel de één, maar óók de ander
soms horen mensen zichtbaar bij elkaar.

87.

Als een bloem, zo is 't leven
't begin is teer en klein
De één die bloeit uitbundig
De ander geurt heel fijn
Sommige bloemen blijven lang
Weer anderen blijven even
Vraag niet bij welke bloem je hoort
dat is 't geheim van 't leven.

88.

Veel heb je ons gegeven,
veel heb je voor ons betekend.
Plotseling uit ons leven gedreven,
blijf je in onze harten leven.

89.

Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn?

90.

Groot was haar liefde.
Groot is ons verdriet.
Prachtig zijn de vele mooie herinneringen.

91.

Voor mij is het niet erg meer.
Daarvoor is het verleden.
Wel voor jullie die ik achterliet
Vaarwel en wees tevreden.

92.

Het is voor ons maar geleend,
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom
zijn de herinneringen.

93.

Het is voorbij, de dag is om
Ik heb mijn taak gedaan
Voorbij de ondergaande zon
hoor ik mijn uur slaan
Je ziet me bij een rotsblok
in de schaduw op de grond
Je vindt me in een sneeuwvlok
die dwarrelt in het rond
Of wenk me in de stilte
en luister naar de wind
Je zult mij altijd horen
in de rust die ik nu vind.

94.

Zwaar werden de dagen,
bang voor de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van kracht
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
Zijn wij dankbaar
dat je nu eindelijk rust hebt gekregen.

95.

No matter how far away
No matter how far apart
To us you will always stay
Forever close in our hearts

96.

Zijn laatste woorden waren:
"Het is goed zo"
Moe, maar voldaan
heeft hij ons losgelaten.

97.

Het leven is mooi,
maar 't gaat wel snel voorbij
als ik kijk naar foto's over vroeger van mij.
Ik ging reizen en wandelen overal heen
en kende geen moeheid, zo het scheen . . .

98.

Zover we konden zijn we met je mee gegaan.
De laatste fase moest je alleen doorstaan.
Mam, je was een schat voor ons allen.
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen.
Diep trots zijn we zo'n moeder te hebben gehad.
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart.

28

99.

Zijn stoel is leeg
Zijn stem is stil
Wie hem heeft gekend
weet wat dat zeggen wil

100.

Je hebt iemand nodig
stil en oprecht
die als het erop aankomt
voor je bidt of voor je vecht.
Pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient,
dan pas kan je zeggen:
"Ik heb een vriend."

Toon Hermans

101.

De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en ied'reen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd
dat àl wat sterft zal bloeien

Toon Hermans

102.

Flink was jij jouw hele leven,
tot het einde moedig gebleven.
Flink wil je dat ook wij zullen zijn
maar het afscheid doet zo'n pijn.

103.

Zij zag het leven in vrolijk licht
Zij was de zon, een bloem, een vriendelijk gezicht.
Zij deelde met ons haar geluk hier op aarde,
Zij hechtte aan het leven zoveel waarde.
Nu is zij van ons heengegaan,
maar laat ons niet met lege handen staan.
Haar lach en blijdschap zullen verder leven,
Mam, bedankt voor alles wat je hebt gegeven.

29

104.

Nu moet ik verder zonder jou.
Jouw stem zal ik nooit meer horen,
Nooit meer jouw arm om mij heen.
Ik voel mij zo hopeloos alleen.
De mooiste herinnering zal zijn
ons leven samen . . . dat was fijn.

105.

Nu heb je vrede, jouw ogen zijn gesloten
onze sterke draad zal nooit worden verbroken.

106.

Zijn lichaam heeft verloren
Zijn liefde heeft gewonnen
Zijn levenskracht was overweldigend
Wij zullen hem nooit vergeten.

107.

Een nieuw begin,
Alleen maar licht en liefde
En geen zorgen,
Een mooie reis.

108.

Er is niets dat moeilijker is
Dan de dingen te wensen en
te aanvaarden zoals ze zijn.
Wij vragen allemaal "Waarom?"
Het antwoord verstilt
omdat er geen antwoord is.

109.

Wie zich bewust is van de onbestendigheid
en zich tevens realiseert,
dat het bestaan van de mens
enorme mogelijkheden biedt,
die beseft dat hij
geen tijd te verliezen heeft.

110.

Langzaam ben je van ons weggeleden,
elke dag een beetje meer.
Telkens werd je weer iets ontnomen,
de vader van vroeger was je niet meer.
Wij zagen heel goed jouw stille verdriet
maar helpen konden wij je niet.
Het is een gemis, een stille pijn,
dat je nooit meer bij ons zult zijn.

111.

Onze moeder is er niet meer.
Haar geest was nog helder
Haar lichaam kon niet meer.

30

112.

He was my North, my South, my East and West
My working week and my Sunday rest
My noon, my midnight, my talk, my song
I thought that it would last forever
I was wrong

(NL-versie Willem Wilmink: 124)

113.

In liefde losgelaten . . .

114.

In gedachten samen . . .

115.

Ik begraaf je niet
maar graaf diep
in de tijd die was
toen jij nog bij me was

Ik begraaf je niet
maar neem je mee
Ik hou je hier
en hou ons wij

Ik begraaf je niet
maar herinner
alle dagen
dat wat leuk
dat wat mooi
dat wat moeilijk
dat wat vol verdriet was

Ik zeg je nu gedag
maar hou je levend
en ik
begraaf je niet

116.

Met m'n ogen dicht
kan ik alles zien wat er niet is
Je lach
Je gezicht
en is het net of ik
jou niet meer mis

117.

Huil niet omdat ik er niet meer ben
maar glimlach omdat ik er was.

118.

Wat was jij sterk en arbeidzaam
Wat heb je altijd voor ons klaargestaan
Zorgzaam was jij je hele leven
Opgewekt ben je tot het einde gebleven.

119.

Het is tijd
Ik moet nu gaan
Ik zal geen afscheid nemen
Kijk naar me uit in de regenbogen
Hoog in de lucht
Als de zon weer opkomt
En de wereld nieuw is
Kijk dan naar me uit en hou van mij
Zoals ik van jou gehouden heb.

120.

Hoe koud en kort en onverwacht,
valt deze winter, en hoe zacht
als sneeuw die nooit meer water wordt
wanneer het nooit meer later wordt.

121.

Ik blijf nu hier. Jij gaat naar daar.
En daar is niet zo ver van hier.
We spreken af, ik weet niet waar,
en daar ontmoeten wij elkaar.

122.

Je was een rots in de branding
En koerste recht door zee
Trotseerde storm en golven
Alleen . . . jij had de wind niet mee.

123.

Zoveel soorten van verdriet
Ik noem ze niet
Maar het afstand doen en scheiden
en niet het snijden doen zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.

M. Vasalis

124.

Hij was mijn Noord, mijn Zuid, mijn West en Oost.
Hij was al mijn verdriet en al mijn troost.
Mijn nacht, mijn middag, mijn gesprek, mijn lied.
Voor altijd, dacht ik. Maar zo was het niet.

(EN-versie: 112)

Willem Wilmink

125.

Als iets liefs je verlaat
blijft nog altijd de liefde

126.

Kom als de wind die je voelt en de regen
Volg wat je doet als het licht van de maan
Zoek me in alles, dan kom je me tegen
Fluister mijn naam
En ik kom eraan.

Uit: Afscheid nemen bestaat niet – Marco Borsato